"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବେହଦର ସୁଖ ପାଇବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ବେହଦର ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି, ତୁମେମାନେ ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଦ୍□ାରା ପୁର୍ନବାର ରାଜତ୍□ ନେଉଛ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମର ଈଶ୍□ରୀୟ କୁଟୁମ୍ବ କେଉଁ କଥାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଅଟେ?

ଉତ୍ତର:- ଏହି ଈଶ୍□ରୀୟ କୁଟୁମ୍ବରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବାରରେ କେହି ଗୋଟିଏ ଦିନର ସନ୍ତାନ, କେହି ୮ ଦିନର ସନ୍ତାନ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ଭିନ୍ନତା ଅଟେ । ଏଠାରେ ଆତ୍ମା ହିଁ ପାଠ ପଢୁଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ କହୁଛି ବାବା, ବାବା ପୁଣି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ଦୂର ଦେଶ କା ରହନେ ବାଲା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବୃକ୍ଷପତି ବାର, ତା'ର ନାମ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି ବୃହସ୍ପତି । ଏହି ପର୍ବ ଆଦି ବର୍ଷ-ବର୍ଷ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସପ୍ତାହରେ ବୃହସ୍ପତି ଦିନ (ଗୁରୁବାର) ପାଳନ କରୁଛ । ବୃକ୍ଷପତି ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ଯିଏ ବୀଜରୂପ ଅଟନ୍ତି, ଚୈତନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସେ ହିଁ ଏହି ବୃକ୍ଷର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଆଉ ଯେଉଁ ସବୁ ବୃକ୍ଷ ଅଛନ୍ତି ସେ ସବୁ ହେଲେ ଜଡ । ଏହା ଚୈତନ୍ୟ, ଏହାକୁ କଳ୍ପ ବୃକ୍ଷ କୁହାଯାଉଛି । ଏହାର ଆୟୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଏବଂ ଏହି ବୃକ୍ଷ ୪ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ୪ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ । ଏହି ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ୪ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ଅନ୍ତ ସମୟ । ଦୁନିଆ କେତେ ବଡ, ଏହି ଜ୍ଞାନ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ଏହା ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ନୂଆ ଶିକ୍ଷା । ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆର ରାଜା ହେବା ପାଇଁ ଅଥବା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଅଟେ । ଭାଷା ତ ହିନ୍ଦୀ ହିଁ ଅଟେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେବେ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେବ ପୁଣି ତା'ର ଭାଷା ଅଲଗା ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେଉଁ ଭାଷା ରହିବ? ତାହା ପିଲାମାନେ ଅଳ୍ପ-ଅଳ୍ପ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଆଗରୁ କନ୍ୟାମାନେ ଧ୍ୟାନରେ ଯାଇ ସତ୍ୟଯୁଗ ବିଷୟରେ ବତାଉଥିଲେ । ସେଠାରେ କୌଣସି ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ରହିବ ନାହିଁ । ସଂସ୍କୃତ ଦ୍□ାପର ଓ କଳିଯୁଗରେ ହିଁ ଅଛି । ଯାହା ଏଠାରେ ଅଛି ତାହା ସେଠାରେ ରହିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଇଏ ହେଲେ ବୃକ୍ଷପତି । ତାଙ୍କୁ ବୃକ୍ଷର ରଚୟିତା ପିତା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଇଏ ହେଲେ ଚୈତନ୍ୟ ବୀଜରୂପ । ସେମାନେ ହେଲେ ଜଡ । ପିଲାମାନେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜ୍ଞାନ ନ ଥିବାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ସୁଖୀ ହୋଇପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ବେହଦର ଜ୍ଞାନ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ବେହଦର ସୁଖ ମିଳୁଛି । ହଦର ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା କାଗ ବିଷ୍ଠା ସମାନ କ୍ଷଣ ଭଙ୍ଗୁର ସୁଖ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ବେହଦ ସୁଖ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଏହି 'ପୁର୍ନବାର' ଅକ୍ଷର କେବଳ ତୁମେ ହିଁ ଶୁଣୁଛ । ତୁମେ ହିଁ ପୁନର୍ବାର ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଏହି ରାଜଯୋଗ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନେ ନିରାକାରୀ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅଭିନୟ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଜ ନିଜର ଶରୀର ରହିଛି, ବର୍ତ୍ତମାନର ଜନ୍ମକୁ ଅଲୌକିକ ଜନ୍ମ କୁହାଯାଉଛି । ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଏପରି ଜନ୍ମ ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେପରି ଏଇ ବ୍ରହ୍ମା ନେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାଙ୍କର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ଶିବବାବା ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବଚ୍ଚେ ଅର୍ଥାତ୍ ପିଲାମାନେ ବୋଲି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେ କୌଣସି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଶିବବାବା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା, ସେ ତ ନିଶ୍ଚୟ ପିଲାମାନେ ପିଲାମାନେ ହିଁ କହିବେ । ବାକି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ ଈଶ୍□ର ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହିପାରିବା ନାହିଁ । ଏମିତି ତ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାପୁ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ମ୍ୟୁନିସିପାଲଟିର ମେୟରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଫାଦର କହି ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେହି ପିତାମାନେ ସମସ୍ତେ ହେଲେ ଦେହଧାରୀ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଘଡି ଘଡି କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ସେହି ବାବା ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଈଶ୍□ରୀୟ କୁଟୁମ୍ବ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କର ଏତେ ଢେର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଅଟେ । ତୁମେ ସନ୍ତାନ ହୋଇଗଲ । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଦିନର ସନ୍ତାନ, ୮ ଦିନର ସନ୍ତାନ, ମାସକର ସନ୍ତାନ । ସନ୍ତାନ ପ୍ରଥମେ ନିଶ୍ଚୟ ଛୋଟ ହିଁ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ୨-୪ ଦିନର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ତ ବଡ ଅଟେ ନା, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପାଠପଢା ଦରକାର । ଆସୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପଢୁଛ । ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେଲ, ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ କିପରି ନେଉଛ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତରେ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି ଏବଂ ପଢାଉଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏଠାକୁ ଆମେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛୁ । ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଶିକ୍ଷା ନେଇ ଏହି ଶିକ୍ଷିକାମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତ ଭଉଣୀମାନେ ସେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ପଣ୍ଡା କୁହାଯାଉଛି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଯିଏ-ଯିଏ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଯିବେ, ପଢିବାରେ ଲାଗିପଡିବେ ।

ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତ ଏହି କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ପିତା ଅଛନ୍ତି ନା । ଜଣେ ଲୌକିକ ଆଉ ଜଣେ ପାରଲୌକିକ । ପାରଲୌକିକ ପିତା ତ ନିଶ୍ଚିତ ବଡ ହେଲେ । ଯାହାଙ୍କୁ ଭଗବାନ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମକୁ ପାରଲୌକିକ ପିତା ମିଳିଛନ୍ତି । ଆଉ କାହାକୁ ଏ କଥା ଜଣା ନାହିଁ । ଧିରେ ଧିରେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଯିବେ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ପୁଣି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେବୁ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଦେବତା ହେବୁ । ଏଠାକୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । କେତେକ ସନ୍ତାନ ଚାଲୁ-ଚାଲୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପାଠପଢାକୁ ଛାଡିଦେଉଛନ୍ତି । କୌଣସି ନା କୌଣସି କଥାରେ ସଂଶୟ ଆସିଯାଉଛି ଅଥବା ମାୟାର କୌଣସି ତୋଫାନକୁ ସହନ କରିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି, କାମ ମହାଶତ୍ରୁଠାରୁ ହାରିଯାଉଛନ୍ତି, ଏହିସବୁ କାରଣରୁ ପାଠପଢା ଛାଡିଦେଉଛନ୍ତି । କାମ ମହାଶତ୍ରୁ କାରଣରୁ ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସହନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ତୁମେ ଅବଳାମାନେ ମାତାମାନେ ହିଁ ଡାକି ଆସିଛ । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମକୁ ନଗ୍ନ ହେବାରୁ ବଞ୍ଚାଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋ ସ୍ମୃତି ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାସ୍ତା ନାହିଁ । ଏହା ଦ୍□ାରା ହିଁ ବଳ ଆସିବ ଏବଂ ମାୟା ବଳବାନ୍‌ର ଶକ୍ତି କମ୍ ହୋଇଯିବ ଯଦ୍□ାରା ତୁମେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏପରି ବହୁତ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ଅତ୍ୟାଚାର ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଉଛି, ପୁଣି ଆସି ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ୍ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ । ସେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ଆଗରେ ବସିଛୁ । ୟାଦ ଦ୍□ାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ଶିକ୍ଷା ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାକୁ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଏବେ ମିଳୁଛି । ଏହା ହିଁ ମେହନତ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ବେଦଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କେବଳ ୟାଦ କରିବା ହିଁ ମେହନତର କାର୍ଯ୍ୟ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ସହଜରୁ ସହଜ, ଏବଂ ବହୁତ କଷ୍ଟରୁ କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବା ଭଳି ସହଜ କଥା ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ସନ୍ତାନ ମୁଖରୁ ବାବା-ବାବା ବାହାରିଥାଏ । କନ୍ୟା ମୁଖରୁ ମା’ ଅକ୍ଷର ବାହାରିଥାଏ । ଆତ୍ମା ହିଁ ନାରୀର ଶରୀର ଧାରଣ କରିଛି । ଫିମେଲ (କନ୍ୟା) ମା ପାଖକୁ ହିଁ ଯିବ । ପୁତ୍ର ପ୍ରାୟତଃ ବାପକୁ ହିଁ ମନେ ପକାଏ କାହିଁକି ନା ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ତେବେ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ତ ସମସ୍ତେ ପୁତ୍ର ହିଁ ଅଟ । ତୁମଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି ପିତାଙ୍କଠାରୁ । ଆତ୍ମାକୁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି, ୟାଦ କରିବା ଦ୍□ାରା । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଥିଲେ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବାରେ ମୁସକିଲ୍ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପଢାଉଛି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମମାନଙ୍କୁ ବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ବାବାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୁମର ସ୍ନେହ ଥିଲା । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରେମିକା ଥିଲ, ସେହି ପ୍ରେମିକଙ୍କର । ସାରା ସଂସାର ପ୍ରେମିକା ଅଟେ, ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକଙ୍କର । ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ପରମପିତା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରେମିକା କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ଭକ୍ତି ମାର୍ଗରେ ପ୍ରେମିକା ଥିଲ ଏବେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମା କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ଏଥିରେ ବହୁତ ଦ୍□ନ୍ଦରେ ପଡୁଛନ୍ତି । ଗଣେଶ, ହନୁମାନ ଆଦିଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା କହି ଏକଦମ୍ ସୂତା ଅଡୁଆ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଜଣଙ୍କ ବିନା କେହି ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କାହାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବୁଝାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଅବିକଳ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ପରି ତୁମେ ଏଠାରେ ପଢୁଛ । ପୁଣି ପ୍ରାରବ୍ଧ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ପାଇବ । ଯାହାକୁ ଅମରଲୋକ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ କାଳ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ସେଠାରେ କେବେ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ସ୍□ର୍ଗ । ତୁମେ ଏହି ପାଠପଢାରେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ମନେ ପଡିବ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସାରା ଡ୍ରାମାର ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯାଉଛି । ମୂଳବତନ, ସୂକ୍ଷ୍ମବତନ, ସ୍ଥୂଳବତନ ଓ ୮୪ଜନ୍ମର ଚକ୍ର, ବାସ୍ । ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାଟକଟି ଭାରତ ଉପରେ ହିଁ ଆଧାରିତ । ବାକି ସବୁ ହେଉଛନ୍ତି ବାଇପ୍ଲାଟ୍ସ୍ (ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା) । ବାବା ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ହିଁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପୁଣି ନୀଚ୍ଚ ହୋଇଛ । ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜା ଏବଂ ପୁଣି ରାଜାରୁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ରଙ୍କ । ଏବେ ଭାରତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ରଙ୍କ ବା ଭିକାରୀ ଅଟେ । ପ୍ରଜାର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏ କଥା ତ ସମସ୍ତେ ମାନୁଛନ୍ତି । ଆଦି ଦେବ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବହୁତ ନାମ ଦେଇଛନ୍ତି । ମହାବୀର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି, ମହାବୀର ହନୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ସଚ୍ଚା-ସଚ୍ଚା ମହାବୀର ହନୁମାନ ଅଟ କାହିଁକି ନା ତୁମେ ଏତେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଛ ଯାହା ଫଳରେ ମାୟାର ଯେତେ ବି ତୋଫାନ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ହଲାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ମହାବୀରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ମହାବୀର ହୋଇଛ କାହିଁକି ନା ତୁମେ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ୫ ବିକାର ରୂପୀ ରାବଣ ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟର କଥା ନୁହେଁ । ତୁମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଧନୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପାଇବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ଲଢେଇ ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ୟୁରୋପବାସୀ କିପରି ଲଢେଇ କରୁଛନ୍ତି । ଭାରତରେ କୌରବ ଏବଂ ଯବନ (ମୁସଲ୍‌ମାନ) ମାନଙ୍କର ଲଢେଇ ହେବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ରକ୍ତର ନଦୀ ବହିବ । ଏହା ପରେ ଦୁଧର ନଦୀ ମଧ୍ୟ ବହିବ । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ କ୍ଷୀର ସାଗରରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଲେ ପାରସନାଥ । ନେପାଳରେ ତାଙ୍କର ନାମ ପଶୁପତି ନାଥ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ତାହା ହିଁ ହେଉଛି ଏକ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦୁଇଟି ରୂପ, ପାରସନାଥ-ପାରସନାଥିନୀ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପଶୁପତିନାଥ ପତି, ପଶୁ ପତିନାଥ ପତ୍ନୀ । ସେଠାରେ ସେଥିରେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ହ୍ରଦ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ହ୍ରଦରେ କ୍ଷୀର କେଉଁଠାରୁ ଆସିବ । ପୂଜାପାର୍ବଣୀ ଦିନରେ ସେହି ହ୍ରଦରେ କ୍ଷୀର ଢାଳିଥାନ୍ତି । ପୁଣି ଦେଖାଇଥାଆନ୍ତି

କ୍ଷୀର ସାଗରରେ ବିଷ୍ଣୁ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଅର୍ଥ କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ୪ ଭୂଜାଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ତ କେହି ନାହାଁନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସୋସିଆଲ୍ □ାର୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ସମାଜ ସେବୀ ଅଟ, ରୁହାନୀ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ବାବା ସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ କୌଣସି ସଂଶୟ ଆସିବା ଅନୁଚିତ୍ । ସଂଶୟ ଆସିବା ଅର୍ଥ ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସିବା । ତୁମେ ମୋତେ ଡାକିଛ ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ୮୪ ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ପତିତ-ପାବନ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଦୁଇଟି କଥା ହୋଇଗଲା । ପତିତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ୮୪ ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ୮୪ର ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିବ, ଏହାର କେବେ ଅନ୍ତ ନାହିଁ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଜାଣିଛ - ବାବା କେତେ ମିଠା, ତାଙ୍କୁ ପତିମାନଙ୍କର ପତି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ପିତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋଠାରୁ ତୁମକୁ ପ୍ରଚୁର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ମୋ ପରି ବାବାକୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି, ପାଠପଢାକୁ ହିଁ ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଛାଡପତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି, କେତେ ଅଜ୍ଞାନୀ ଅଟନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିମାନ ସନ୍ତାନମାନେ ସହଜରେ ସବୁ କଥାକୁ ବୁଝି ଅନ୍ୟକୁ ପଢାଇବାରେ ଲାଗିପଡିବେ । ସେମାନେ ତୁରନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବେ ଯେ ସେ ପାଠପଢାରେ କ'ଣ ମିଳିବ ଏବଂ ଏହି ପଢା ଦ୍□ାରା ଆମକୁ କ'ଣ ମିଳୁଛି । କ'ଣ ପଢିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ପାଠପଢା ବହୁତ ଭଲ । ତଥାପି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି କ'ଣ କରିବୁ, ଲୌକିକ ପାଠ ନ ପଢିଲେ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ସବୁ ନାରାଜ ହୋଇଯିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଦିନକୁ ଦିନ ସମୟ ସରିସରି ଯାଉଛି । ଏତେ ପାଠ ତ ପଢିପାରିବ ନାହିଁ । ବହୁତ ଜୋରରେ ବିନାଶର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚାଲିଛି । ସବୁ ପ୍ରକାରର ପ୍ରସ୍ତୁତି ହେଉଛି ନା । ଦିନକୁ ଦିନ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଶତ୍ରୁତା ବଢିଚାଲିଛି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏପରି ଜିନିଷ ତିଆରି କରୁଛୁ ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁରନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖଲାସ କରିଦେବୁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଏବେ ଲଢେଇ ଲାଗିପାରିବ ନାହିଁ, ରାଜତ୍□ ସ୍ଥାପନ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛୁ । ଇଏ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି । ଶେଷ ସମୟରେ ତୁମର ବହୁତ ପ୍ରଭାବ ଜଣାପଡିବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଅହୋ ପ୍ରଭୁ ତୁମ ଲୀଳା । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଗାୟନ ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି ଯେ ତୁମର ଗତି ଓ ମତ ଅଲଗା । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପାର୍ଟ ଅଲଗା । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । କେଉଁଠି ଶ୍ରୀମତ, କେଉଁଠି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମତ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବିଶ୍□ରେ ଶାନ୍ତି କେବଳ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ୧୦୦ ଶତକଡା ପବିତ୍ରତା-ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବଭଳି, ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । କିପରି? ତାହା ଆସି ବୁଝ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ହେଉଛ । ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ସହଯୋଗ କରିବେ ସେମାନେ ବିଜୟମାଳାର ଦାନା ହୋଇଯିବେ । ତୁମମାନଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ କେତେ ରମଣୀକ ଥିଲା । ସେହି ନାମର ତାଲିକା ଆଲବମ୍ରେ ରଖିଦେବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଭଟ୍ଟୀରେ ଥିଲ, ଘରଦ୍□ାର ଛାଡି ଆସି ବାବାଙ୍କର ହୋଇଗଲ । ଏକଦମ ଭଟ୍ଟୀରେ ଆସି ରହିଲ । ଏପରି ପକ୍କା ଭଟ୍ଟୀ ଥିଲା ଯାହାକି ଭିତରକୁ କେହି ଅପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆସିପାରୁ ନ ଥିଲେ । ବାବାଙ୍କର ହେବା ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ନୂଆ ନାମ ହେବା ଦରକାର । ସବୁ କିଛି ଅର୍ପଣ କରିଦେଲ । ସେଥିପାଇଁ ନୂଆ ନାମ ରଖାଗଲା । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ନା - ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ନୂଆ ନାମ ଦେଇଦେଲେ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) କୌଣସି କଥାରେ ସଂଶୟ ବୁଦ୍ଧି ହେବାର ନାହିଁ । ମାୟାର ତୋଫାନକୁ ମହାବୀର ହୋଇ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ, ଏପରି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରୁହ ଯାହାକି ମାୟାର ତୋଫାନ ତୁମକୁ ହଲଚଲ୍ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

(୨) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ହୋଇ ନିଜର ଜୀବନକୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବାରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ସଚ୍ଚା-ସଚ୍ଚା ଆତ୍ମିକ ସମାଜସେବୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଆତ୍ମିକ ପାଠ ପଢିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପଢାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଅହମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅହଂକାର ଏବଂ ବହମ ଅର୍ଥାତ୍ ଭ୍ରାନ୍ତଧାରଣାକୁ ସମାପ୍ତ କରି ରହମଦିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୟାଶୀଳ ହେଉଥିବା ବିଶ୍□କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

କିପରି ବି ଅବଗୁଣବାଲା, କଡା ସଂସ୍କାରବାଲା, କମ୍ବୁଦ୍ଧିବାଲା, ସର୍ବଦା ନିନ୍ଦା କରିବାବାଲା ଆତ୍ମା ହେଉ ନା କାହିଁକି, ଯେଉଁମାନେ ଦୟାଳୁ ତଥା ବିଶ୍□କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପିଲାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି 'ଲ ଫୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଯୁକ୍ତ ହେବା ସହିତ ଲଭ୍ଫୁଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବେ । ସେମାନେ କେବେ ବି ଏଭଳି ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ରଖିବେ ନାହିଁ ଯେ ଇଏ ତ କେବେ ବି ବଦଳି ପାରିବ ନାହିଁ, ଇଏ ତ ଏହିଭଳି ହିଁ ଅଟେ .... ବା ଇଏ କିଛି ବି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ହିଁ ସବୁ କିଛି ଅଟେ, ଇଏ କିଛି ନୁହେଁ । ତେବେ ଏହି ପ୍ରକାରର ଅହମ୍ ଏବଂ ବହମ୍କୁ ଛାଡି,

ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକୁ ବା ଖରାପ ଗୁଣକୁ ଜାଣି ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା କରିଦେଉଥିବା ଦୟାଳୁ ପିଲାମାନେ ହିଁ ବିଶ୍□କଲ୍ୟାଣର ସେବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମାନଙ୍କର ଶରୀର-ମନ ଏବଂ ଧନର ସହଯୋଗ ରହିଛି ସେଠାରେ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ସାଥୀରେ ଅଛି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ଏବଂ ଅନ୍ତରମୁଖୀ ହୁଅ ।

ଦୁନିଆରେ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସ୍□ରୂପର ଅନୁଭବ କରିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ଅହୋ ପ୍ରଭୁ ତୁମର ଲୀଳାର ଗୀତ ଗାଇବେ ଏବଂ ନିଜର ଦେହ ଅଭିମାନରୁ ସହଜରେ ଅର୍ପଣ ହୋଇଯିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଓହରିଯିବେ । ଅହୋ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ! ଅହୋ ମୋ'ର ଭାଗ୍ୟ! ଏହିଭଳି ଅନୁଭୁତି କରିବା କାରଣରୁ ଦେହ ଏବଂ ହେଦର ସମ୍ବନ୍ଧର ସ୍ମୃତିକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଦେବେ ।